

[Bjørn Elmquist]

at man også i Grønland bliver nødt til at erklære sig parat til nytænkning for så vidt angår anbringelse i selve Grønland af disse kriminelt særligt belastede, som måske også har nogle psykiske problemer. Men i hvert fald er jeg sikker på, at vi både i Retsudvalget og i regerings-sammenhæng vil være parat til at se nærmere på disse spørgsmål.

Ellefsen (V):

Statsministeren valgte i åbningstalen at omtale tre og kun tre emner: 1) de ydre vilkår, 2) de store samfundsøkonomiske problemer og 3) samarbejdsmulighederne her i Folketinget.

Dette medførte, at der ikke blev lejlighed til nogen særlig lang, for ikke at sige ingen, omtale af de nordlige dele af kongeriget. Jeg finder det derfor naturligt og rimeligt at give en meget kort redegørelse for de politiske forhold på Færøerne, og jeg vil tillade mig at anvende den samme opdeling i de tre punkter, som statsministeren anvendte.

Når det drejer sig om 1) de ydre vilkår, kan jeg stort set tilslutte mig statsministerens bemærkninger om udviklingen i verdenspolitikken, herunder den førte forsvarspolitik.

Situationen er en helt anden, når statsministeren kommer ind på EF-samarbejdet. Færøerne er som bekendt ikke medlem af EF, og endnu er der ikke noget politisk parti på Færøerne, der har besluttet at gå ind for færøsk medlemskab. På den anden side er vi stærkt påvirket af EF og af, hvad EF foretager sig. Vi er i gang med forhandlinger med EF om en ny handelsaftale, som det danske udenrigsministerium deltager i.

Udenrigsministeren fik under sit besøg på Færøerne for kort tid siden meget tydelige og entydige signaler fra det færøske landsstyre og fra et vel nok enigt Lagting. Vi er villige til at give meget væsentlige indrømmelser til gengæld for en rimelig handelsaftale med EF, og jeg vil benytte lejligheden til at anmode regeringen om størst mulig støtte til opnåelse af en sådan aftale.

2) De store samfundsøkonomiske problemer. Jeg vil give statsministeren ret i, at Danmark har visse samfundsøkonomiske problemer, selv om de i vore øjne ikke synes ret store, når man sammenligner dem med de tilsvarende færøske problemer.

Jeg kan nævne, at den færøske nettoudlandsgæld nu ligger på omkring 7 mia. kr., hvilket pr. indbygger udgør mere end det dobbelte af den danske. Endnu værre bliver det, når det tages i betragtning, at der under de færøske socialdemokraters ledelse i den sidste valgperiode fra 1984 til 1988 i realiteten kom næsten 15 mia. kr. til som ny udlandsgæld. Dette svarer til, at Danmark i løbet af de sidste fire år havde forøget sin nettoudlandsgæld med mere end 600 mia. kr.

Fra 1984 til og med 1988 blev der investeret for mere end 2 mia. kr. i nye fiskeskibe, uden at dette medførte nogen stigning af betydning i vores fiskeeksport. Det kan endvidere nævnes, at Lagtingets finanslov i samme periode blev mere end fordoblet til 3,2 mia. kr. årligt i et samfund med 46.000 mennesker.

Punkt 3) Samarbejdsmulighederne i det færøske Lagting. Der er i forbindelse med etableringen af den nye politiske koalition skabt langt bredere samarbejdsmuligheder i det færøske Lagting end hidtil. Som før nævnt havde vi i perioden 1984-88 et socialdemokratisk ledt landsstyre. Dette landsstyre, som afløste det borgerlige landsstyre under Sambandspartiets ledelse, skulle som allerede nævnt vise sig at være Færøernes hidtil største økonomiske gyser.

I første halvdel af 1989 havde vi et landsstyre på Færøerne baseret på en såkaldt selvstyrekoalition bestående af 4 partier. Dette landsstyre viste sig at være totalt handlingslammet og kuldsejlede nogenlunde midt på sommeren 1989.

De sidste tre måneder har vi haft den mest vidtspændende politiske koalition i vores politiske historie. Koalitionen spænder fra det yderste venstre til det yderste højre og omfatter såvel Det Republikanske Parti, dvs. de mest rabiate løsrivelsesfolk, som Sambandspartiet.

Vi har som det første skridt lagt ud med nye indtægtslove i form af afgiftsforhøjelser og endvidere med at inddrage en betydelig tvungen bunden opsparing. Det første års opsparing i 1989 indgår i landskassen som et lån, der udbetales i 1992 til personlige pensionskonti. Opsparinger i 1990 og i de følgende år indsættes i pengeinstitutterne og udbetales de enkelte borgere med renter efter 4 år. Pengene vil blive placeret udenlands, i det omfang likviditeten i det færøske samfund tillader det.